

HRB 3/2010.
(HRB 3/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v ^{*}

az Országgyűlés **Honvédelmi és rendészeti bizottságának**
2010. június 4-én, pénteken, 13 órakor
az Országház főemelet 93. számú tanácstermében
megtartott üléséről

---

^{*} *A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>A bizottság részéről</i>	4
<i>Helyettesítési megbízást adott</i>	4
<i>A bizottság titkársága részéről</i>	4
<i>További résztvevők</i>	4
<i>Meghívottak részéről</i>	5
<i>Hozzászólók</i>	5
<i>Megjelentek</i>	5
<i>Az ülés megnyitása</i>	6
<i>A határozatképesség megállapítása, a napirendi javaslat elfogadása</i>	6
<i>Benkő Tibor altábornagy, honvéd vezérkari főnökjelölt kinevezés előtti meghallgatása</i>	6
<i>Benkő Tibor tájékoztatója</i>	7
<i>Határozathozatal</i>	7
<i>Tóth András vezérőrnagy, a Katonai Felderítő Hivatal főigazgató-jelöltjének kinevezés előtti meghallgatása</i>	7
<i>Tóth András bevezetője</i>	7
<i>Kérdések, válaszok</i>	7
<i>Határozathozatal</i>	7
<i>Domján László dandártábornok, a Katonai Biztonsági Hivatal főigazgató-jelöltjének kinevezés előtti meghallgatása</i>	7
<i>Domján László tájékoztatója</i>	7
<i>Kérdések, válaszok</i>	7
<i>Határozathozatal</i>	7
<i>Egyebek</i>	7

Napirendi javaslat

1. Benkő Tibor altábornagy, a Honvéd Vezérkar főnökjelöltjének kinevezés előtti meghallgatása
(A honvédelemről és a Magyar Honvédségről szóló 2004. évi CV. törvény 48.§ (4) alapján)
2. Tóth András vezérőrnagy, a Katonai Felderítő Hivatal főigazgató-jelöltjének kinevezés előtti meghallgatása
(A nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény 17. §-a (1) bekezdésének c) pontja alapján)
3. Domján László dandártábornok, a Katonai Biztonsági Hivatal főigazgató-jelöltjének kinevezés előtti meghallgatása
(A nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény 17. §-a (1) bekezdésének c) pontja alapján)
4. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Elnököl: Dr. Kocsis Máté (Fidesz), a bizottság elnöke

Csampa Zsolt (Fidesz), a bizottság alelnöke

Báthly Tamás (KDNP), a bizottság alelnöke

Ivánicsik Imre (MSZP), a bizottság alelnöke

Borbély Lénárd (Fidesz)

Borkai Zsolt (Fidesz)

Farkas Zoltán (Fidesz)

Kulcsár József Ferenc (Fidesz)

Dr. Mátrai Márta (Fidesz)

Dr. Simon Miklós (Fidesz)

Földi László (KDNP)

Dr. Harangozó Tamás (MSZP)

Dr. Dorosz Dávid (LMP)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Kövér László Csaba (Fidesz) Csampa Zsoltnak (Fidesz)

Dr. Lázár János (Fidesz) dr. Kocsis Máténak (Fidesz)

Dr. Mátrai Márta (Fidesz) távozása után dr. Simon Miklósnak (Fidesz)

Dr. Simon Miklós (Fidesz) megérkezéséig dr. Mátrai Mártának (Fidesz)

Tóth Gábor (Fidesz) Borbély Lénárdnak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Laban János főtanácsadó, a bizottság titkára

További résztvevők

Balla Gergő (Jobbik) országgyűlési képviselő

Endrészik Zsolt (Jobbik) országgyűlési képviselő

Meghívottak részéről**Hozzászólók**

Benkő Tibor altábornagy, honvéd vezérkari főnökjelölt
Tóth András vezérőrnagy, a Katonai Felderítő Hivatal főigazgató-jelöltje
Domján László dandártábornok, a Katonai Biztonsági Hivatal főigazgató-jelöltje

Megjelentek

Dr. Hende Csaba honvédelmi miniszter
Dr. Szarka Gábor ezredes, a honvédelmi miniszter kabinetfőnöke
Palásti Ferenc vezérőrnagy, a köztársasági elnök Katonai Irodájának vezetője
Dr. Simicskó István parlamenti államtitkár (Honvédelmi Minisztérium)
Márki Gábor védelemgazdasági helyettes államtitkár (Honvédelmi Minisztérium)
Lányi Zsolt, a honvédelmi bizottság volt elnöke

(Az ülés kezdetének időpontja: 13 óra 04 perc)

Az ülés megnyitása

DR. KOCSIS MÁTÉ (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Nagy tisztelettel köszöntök mindenkit az Országgyűlés Honvédelmi és rendészeti bizottságának rendes ülésén, amit megnyitok.

Tisztelt Bizottság! Elsőként nagy tisztelettel köszöntöm körünkben Palásti Ferenc vezérőrnagy urat (*Felállva köszönti a jelenlévőket.*), a köztársasági elnök Katonai Irodájának vezetőjét. Valamint nagy tisztelettel köszöntöm Hende Csaba honvédelmi miniszter urat, illetve Szarka Gábor ezredes urat (*Felállva köszönti a jelenlévőket.*), a honvédelmi miniszter kabinetfőnökét.

Tisztelt Bizottság! Elsőként tájékoztatom önöket, hogy az Országgyűlés június 2-ától, ha minden igaz, megválasztotta Iváncsik Imre urat a bizottság alelnökévé. (*Iváncsik Imre: Én úgy emlékszem, hogy ez történt! – Derűltég.*) Nagy szeretettel köszöntjük, és jó munkát kívánunk neki. (*Iváncsik Imre: Köszönöm.*) Köszöntjük köreinkben.

Juhász Ferenc úr, aki ugyan ma nincs jelen, de ő is bizottságunk tagja lesz ezentúl. Göndör Istvánt váltotta bizottsági helyén.

Köszöntöm önöket, és gratulálok a megválasztásukhoz. (*Iváncsik Imre: Köszönjük szépen.*)

A határozatképesség megállapítása, a napirendi javaslat elfogadása

Tisztelt Bizottság! Most a határozatképesség megállapítására kerül sor. A helyettesítések szerint Kövér Lászlót Csampa Zsolt képviselőtársunk helyettesíti, dr. Simon Miklóst Mátrai Márta, Tóth Gábor képviselő urat Borbély Lénárd, Lázár Jánost pedig jómagam fogom helyettesíteni a bizottság ülésén. Ekképpen tizenhárman vagyunk jelen a bizottsági ülésen, és négy helyettesítés van a birtokunkban.

Tájékoztatom önöket, hogy bizottságunk négy tagjának a nemzetbiztonsági ellenőrzése még nem zajlott le, az övéket még várjuk. Ebből a négyből ketten vannak jelen. Azt javaslom, hogy a hozzászólási jogot számukra a mai bizottsági ülés tekintetében adjuk meg. Erről szavazni kell, úgyhogy, kérem, kézfeltartással jelezze, aki ezzel egyetért! (*Szavazás.*) Köszönöm szépen.

Egyhangúlag elfogadtuk, úgyhogy az uraknak erre lehetőségük van.

Javaslatot tennék a napirendre. A kiküldött napirendhez képest változás nincsen. Kérdezem, hogy ki az, aki a kiküldött napirendi javaslattal egyetért. Aki igen, kézfeltartással jelezze! (*Szavazás.*) Köszönöm szépen.

Egyhangúlag elfogadtuk a mai napirendünket.

Benkő Tibor honvéd vezérkari főnökjelölt kinevezés előtti meghallgatása

Rátérünk napirendi pontjaink tárgyalására. 1. napirendi pontunk keretében tisztelettel köszöntöm körünkben Benkő Tibor altábornagy urat, honvéd vezérkari főnökjelöltet. (*Benkő Tibor felállva köszönti a jelenlévőket.*)

Tisztelt Képviselőtársaim! A honvédelmi törvény 48. §-ának (4) bekezdése szerint az Országgyűlés Honvédelmi bizottsága a Honvéd Vezérkar főnökének jelölt személyt kinevezése előtt meghallgatja, és alkalmasságáról véleményt nyilvánít. (*Dr. Simon Miklós megérkezik az ülésre.*)

Legtöbben ismerjük Benkő tábornok urat, az életrajza kiosztásra került. Ezt követően, amennyiben ezt megismerték, kérdések, vélemények hangozhatnak el a bizottság tagjainak részéről, majd szavazásra kerül sor. A napirendi pont vitáját ekképpen megnyitom. Kérdések, hozzászólások. (*Dr. Harangozó Tamás megérkezik az ülésre.*) Tisztelettel köszöntjük a képviselő urat.

Akkor először megadom a szót Benkő Tibor altábornagy úrnak. Parancsoljon!

Benkő Tibor tájékoztatója

BENKŐ TIBOR honvéd vezérkari főnökjelölt: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Alelnök Urak! Tisztelt Honvédelmi és Rendészeti Bizottság! Hölgyeim és Uraim! Mindenekelőtt én szeretnék azért néhány szót szólni olyan kérdésben, hogy az önök helyzetét is megkönnyítsem majd a szavazás alkalmával.

Mint az életutamból is látható - és ne vegyék szerénytelenségnek, én büszke vagyok arra, hogy csapattagozat szintjén nőttem fel - katonai szervezeteknél töltöttem katonai szolgálataim zömét, együtt szolgálva a katonákkal. Ezek az évek sok mindenre megtanítottak. Mindenekelőtt arra, hogy a katonát tisztelni és becsülni kell, úgy, ahogy azt Petőfi Sándor versében megfogalmazta: „Tiszteljétek a közkatonaikat/Nagyobbak ők, mint a hadvezérek.” Ugyanakkor arra is megtanított az a jó néhány év, amit csapatnál szolgáltam, hogy a katonák is tudják, hogy a parancsnokaikat és mely parancsnokaikat kell tisztelni. Tudják és érzik, hogy csak az a parancsnok érdemli meg a tiszteletet, aki követelménytámasztással él feléjük; csak azt a parancsnokot tisztelik, aki - úgy fogalmaznak - a katonával szemben szigorú, követelménytámasztó, következetes, példamutató és emberséges. Ezen parancsnokok tudnak érvényesülni, és az ilyen parancsnokok tudják felsorakoztatni katonáinkat.

Nem én találtam ki, Montgomery tábornok is úgy fogalmazott, hogy a katonától megkövetelt fegyelem a katonát arra inti, hogy tisztelje és becsülje tisztjét. Szerintem is csak az a katona alkalmas feladatainak ellátására, és ez egyezik az én hitvallásommal, a rend, a fegyelem, az elkötelezettség, a bajtársiasság, ez nélkülözhetetlen eleme az alkalmazható, a bevethető katonának. Én tudom, és meggyőződéssel tudom önöknek jelteni, hogy jelenleg a Magyar Honvédségben szolgálatot teljesítő katonák zöme jól felkészült, bárhol, bármikor, bármilyen körülmények között képes feladatainak ellátására. Lehet rájuk számítani, számíthat rájuk parancsnokuk, és számíthat rájuk az ország lakossága, Magyarország polgárai.

A bizottsági meghallgatás alkalmával van, akiben megfogalmazódik az a kérdés, hogy ismerem-e a honvédség jelenlegi helyzetét, tudom-e, mi vár rám mint a Honvédelmi Minisztérium Honvéd Vezérkar kijelölt főnökére, akkor határozottan tudom jelteni: igen, tudom, igen, ismerem, és ennek tudatában vállalom mindazt, amire engem az esküm kötelez, vállalom a katonákkal együtt. Határozott elképzeléseim vannak arra vonatkoztatva, hogy milyen célkitűzést kell megvalósítani. Többek között a törvényben meghatározott mindenkori feladatokra való képességeinket kell kialakítani és fenntartani oly módon, hogy az az ország lakosságát, polgárait megnyugtassa, békében, biztonságban érezzék magukat.

És én itt most ebben az esetben nemcsak a békétől eltérő időszak feladatokra, magyarán szólva a háborús időszakokra gondolok, hanem a békeidőszakban elvégzendő képességek kialakítására és az arra való felkészítésre és sorolhatnám, hiszen ez napjainkban nagyon is időszerű. Tehát a katonáink legyenek képesek saját maguk a felszerelésükkel, technikai eszközeikkel, ha az ország lakossága bajban van, őket megsegíteni. Úgy, mint most is történik ez a katasztrófa sújtotta területeken. Jelenleg is több mint 1200 katonánk vesz már részt mentési munkálatokban és további több száz katona áll rendelkezésre, amennyiben a helyzet úgy kívánja és igényt tartanak a katonák munkájára, hogy a polgárok megsegítésére siessenek.

Kiemelt feladatként kell kezelni ugyanakkor, és olyan feltételeket kell teremteni katonáink számára, hogy a békemisszióban feladatot ellátó katonák biztonságát minél magasabb fokra tudjuk emelni, és a misszióban szolgálatot teljesítő katonák hozzátartozóiról pedig tudjunk gondoskodni, tudjuk őket itthon segíteni addig, amíg szeretteik, fiaik, férjeik, hozzátartozóik misszióban, sajnos, ha kell, életük kockáztatásával is végzik feladataikat.

Kiemelt feladatként kívánom kezelni a hivatásos és a szerződéses katonáknál egyaránt a pályakép, a pályamodell kialakítását, azt, hogy a katonáink érezzék, hogy létbiztonságban vannak, legyen egy kiszámítható pályamodell előttük, tudják, hogy mire vállalkoztak, mire számíthatnak akkor, ha az elvárásoknak és követelményeknek megfelelnek, vagy éppenséggel

ha a rendszerből kikerülnek, akkor pedig tudják, és mi, katonák segítsük őket abban, hogy a polgári életbe visszakerülve a magyar társadalomnak hasznos állampolgárai lehessenek a jövőben is. Erre szorosan rá kell építenünk az oktatást, a képzést, a kiképzést, a felkészítést, a továbbképzést és lehetne sorolni mindazt, hogy katonáink egyrészt a kor követelményeinek, másrészt a mindennapi kihívásoknak meg tudjanak felelni.

További kiemelt feladatként kívánom kezelni az önkéntes tartalékos katonai szolgálat alkalmazásának, bevezetésének és fenntartásának kérdéseit, a katonai oktatás, a hazafias oktatás-nevelés kérdését általános iskolákban, középiskolákban, felsőoktatási intézményekben, meg kell valósítanunk a honvédelem kérdésének osztársadalmi jellegét. A honvédelem feladata, a honvédelem kérdése osztársadalmi kérdés: minden állampolgár kötelessége. Ebben nekünk élen kell járni, példát kell mutatni, és segítenünk kell a társadalmat, hogy ez az elgondolás minél előbb megvalósulhasson.

Szeretném, ha katonáink éreznék a róluk való gondoskodást, a velük való törődést, érezzék, hogy biztonságban teljesíthetik szolgálatukat. Tudniuk kell, hogy számítunk rájuk, munkájukra és szolgálatukra. Viszont azt is tudniuk kell, hogy ez csak kemény, példamutató munkával, szakmai hozzáértéssel és feddhetetlen magatartással érhető el.

További feladatként gondolom végrehajtani a katonákról alkotott kép pozitív megítélésének erősítését, a katonákról alkotott kép presztízskérdés. Ugyanakkor tisztában vagyok vele, és mióta én katona vagyok, mindig is azt hangoztattam, hogy ezt parancsra nem lehet elérni, ezt nem lehet kikövetelni és nem is szabad így gondolkodni. Ezt csakis odaadó, példamutató, áldozatos munkával lehet elérni a társadalom részéről, és ez minden katona kötelessége a továbbiakban is.

Tisztelt Elnök Úr! Alelnök Urak! Tisztelt Bizottság! A Magyar Honvédség előtt még számtalan és rengeteg olyan feladat van, amiről lehetne jelenteni. Én úgy gondolom, hogy az általam elmondottak, a jelentett dolgok, valamint természetesen majd az önök által feltett kérdések alapján önök el tudják dönteni, hogy alkalmasnak tartanak-e a Honvédelmi Minisztérium Honvéd Vezérkar főnöki beosztása ellátására. Amennyiben alkalmasnak tartanak, azt megköszönöm, és csak úgy tudok fogalmazni, ahogy eddig is tettem: továbbra is becsülettel szolgálom hazámat.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönjük szépen Benkő Tibor altábornagy, vezérkarifőnök-jelölt úrnak a szavait. A bizottsági tagoktól kérdezem, van-e kérdés, hozzászólás. *(Jelzésre:)* Iváncsik alelnök úr, öné a szó, parancsoljon!

IVÁNCSIK IMRE (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Tábornok Úr! Mindenekelőtt szeretném elismerésemet kifejezni azért a helytállásért, amit a katonák tanúsítanak az ön által is említett katasztrófavédelmi védekezésben. Javaslom, hogy a bizottság is tegye majd ezt meg, köszönje meg, ismerje el azt a munkát, és biztassuk tovább a katonáinkat a helytállásra.

Tábornok úr munkáját, életútját meglehetősen jól ismerem. Ha csak a papírt látnám, akkor is nagyon meggyőző mindaz, ami ebből kiolvasható. Ismerve a felkészültségét, eddigi tevékenységét, elhivatottságát, mindazt, amit itt nagyon meggyőzően elmondott a bizottság előtt is, láthatjuk, hallhatjuk, hogy egy rendkívül jól felkészült, olyan tapasztalt tábornok lett a jelölt, akitől remélhetjük azt, hogy az első számú katonaként példamutató tevékenységet, eredményes parancsnoki munkát végez kinevezése esetén.

Terveztem kérdezni a tábornok úrtól, hogy ön szerint milyen állapotban van a Magyar Honvédség, illetve mik azok a legfontosabb törekvések, amelyek megfogalmazódnak önben a kinevezését megelőzően. Ezekről, azt hiszem, a lényegét hallhattuk a bevezetőjében. Mégis én szeretném megkérdezni, hogy tudna-e valami olyan hangsúlyt megnevezni, amit úgy tud

megragadni, hogy egy olyan terület vagy több olyan terület a honvédség életében, a honvédség munkájában, ahol valamilyen ok miatt határozott, radikális változást tart szükségesnek. Mi ez, és miben áll ennek a lényege?

A másik, ezzel kicsit összefüggő kérdésem, hogy jól ismerve azokat a folyamatokat is, amelyek az elmúlt sok évben zajlottak, mondjuk úgy, a rendszerváltás óta, a mára kialakult haderőszerkezettel kapcsolatban van-e altábornagy úrnak olyan változtatási elképzelése, amely az eddigi tapasztalatok vagy az előttünk álló feladatok miatt megfogalmazhatóak itt az induláskor.

Hogyan ítéli meg, tábornok úr, illetve milyen várakozásai vannak, a rendelkezésre álló források és az ön elgondolásai szerinti szükséglet mennyire van összhangban, mi várható a következő években, vajon azok az elképzelések, amelyek most megfogalmazódnak, azoknak megfelelő forrásai rendelkezésre fognak-e állni?

És végül azt szeretném megkérdezni, mivel korábban miniszter úr nyilatkozataiból ez világossá vált, hogy érzi, milyen eszközök állnak rendelkezésére a korrupció visszaszorítása érdekében. Mit kíván konkrétan tenni? Milyen elképzelései vannak, hogy ez a sajnálatos és nemkívánatos helyzet megszűnjön?

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Válaszadásra megadom a szót Benkő Tibor altábornagy, vezérkarfőnök-jelölt úrnak. Parancsoljon!

BENKŐ TIBOR honvéd vezérkari főnökjelölt: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Alelnök Úr! Köszönöm a kérdéseket. Úgy gondolom, hogy a Magyar Honvédség vonatkozásában kialakított elgondolás és elképzelés sosem lehet állandó. Tehát, ha valamit megfogalmaztunk, valamit megalkottunk, az a mindenkori kihívásoknak és elvárásoknak megfelelően kell hogy változzon. Ilyen értelemben mit tartok a legfontosabbnak? Én elsősorban azt tartom a legfontosabbnak, amit eddig is hangoztattam: az országvédelem kérdésének és az országvédelmi képesség erősítésének a helyzetét.

Elég sokat lehet hallani arról – az 5. cikkelyre hivatkozva –, hogy feladatainkat szövetségi rendszerben oldjuk meg. Ugyanakkor szeretném azt is mindenkivel tudatosítani, hogy az 5. cikkely akkor van érvényben, ha ennek a megállapodásnak a 3. cikkelyét is teljesítettük. A 3. cikkely pedig azt mondja, hogy minden ország önálló kötelessége és felelőssége, hogy olyan védelmi képességet alakítson ki, amellyel képes az ország védelmét garantálni, másrészt olyan képességet, amellyel képes együttműködni a szövetségi erővel, legyenek katonák, szervezetek, eszközök. Tehát ilyen értelemben, ahogy a törvény is meghatározza, én első helyen, ha prioritást kellene felállítani, az ország védelmi képességének helyzetét szeretném olyan formában alakítani, hogy megnyugtató legyen mindenki számára.

A következő ilyen terület a kiképzés. Nagyon jól tudjuk, hogy még napjainkban is a háromszor hat hónapos kiképzési rendszer van, amit tizenegynéhány évvel ezelőtt alkottunk, olyan megfontolásból, hogy a misszióba menő katonák felkészítését rotációs rendszerben tudjuk végrehajtani. Az élet bebizonyította, hogy egy hat hónapos misszióra történő felkészítés és a misszióban való részvétel nem hat hónapot igényel, hanem nyolc-tíz hónapot. Hiszen a katonákat ki kell válogatni, fel kell készíteni; utána hat hónapos szolgálatot töltenek le, majd visszaérkezve szabadságoltatjuk őket. Tehát a hat hónapos kiképzési rend, amely jelenleg érvényben van, nem felel meg a gyakorlati alkalmazásnak.

A következő: hadrend, vezetési szintek és egyéb más. Itt külön szeretném kiemelni és kihangsúlyozni azt, amit az előbbieken is említettem: egy megalkotott elgondolás, nem az állandóság jegyeit tükrözi, ettől függetlenül én úgy gondolom, hogy a jelenlegi hadrend, amely az Összhaderőnemi Parancsnokságot és a katonai szervezeteket érinti, ezzel én most pillanatnyilag nem látok olyan gondot, hogy itt most át kellene alakítani mindent. Ugyanakkor

igenis látom azt, hogy a Honvédelmi Minisztériumban található Honvéd Vezérkar nem kellő formában tudja ellátni azokat a feladatokat, amelyre rendeltetett. Az Összhaderőnemi Parancsnokság egy középszintű parancsnokság, amely nem tart kapcsolatot a különböző szövetségi parancsnokságokkal, ez a Honvéd Vezérkar dolga és kötelessége. Tehát megtévesztő az, ha valaki úgy gondolja, hogy Székesfehérváron „J”-s struktúra van, amely tulajdonképpen a stratégiai szintet jelenti a NATO-alkalmazásokban, az a „J” betű a „joint” elnevezés kezdőbetűje, tehát az össz-haderőnemiséget jelenti. Tehát itt mindenféleképpen, úgy gondolom, hogy a miniszter úr és a minisztérium vezetése támogatásával egy olyan Honvéd Vezérkart kell létrehozni, amely felelősséggel tudja ellátni azt a feladatát, amit a törvény a vezérkarfőnök részére meghatároz.

És akkor itt rögtön szeretnék választ adni arra a felvetésre is, hogy a rendelkezésre álló anyagi források. Nagyon jól tudjuk, hogy a jelenlegi rendszerben a vezérkarfőnöknek az anyagi források kérdésébe ilyen értelemben nem volt lehetősége beleszólni, valamint azt is, hogy évek óta hiánygazdálkodást folytatunk, tehát a tízéves fejlesztési tervvel körülbelül négyéves késésben vagyunk. Ezért a felajánlások, a képességek, amint megvalósulnak, akkor is ez a késés már számunkra komoly problémát jelent.

Tudom, utoljára azt a kérdést kaptam, hogy katonáink miért nincsenek rendszeren felöltözve, miért nem egységes az öltözet, hiszen a rend, a fegyelem egyik alapja a megjelenés. Azért, mert 2010. évre is a szükséges költségvetés 25 százalékaival rendelkezünk. Előző évben 39 százalékaival, majd azt megelőzően 48 százalékaival rendelkezünk. Tehát én úgy gondolom, és pontosan tudom, hogy a tartalékainkat feléltük. Ilyen értelemben azt is tudom, hogy jelenleg a gazdasági helyzet mit tesz lehetővé, valamint azt is, hogy a számvetéseink alapján - figyelembe véve a modernizációs programot, figyelembe véve a technikai eszközök és az alegységek felajánlását - mintegy 65 milliárd forint hiányzik az általunk szükségesnek ítélt költségvetésből 2010. évre vonatkoztatva.

Milyen eszközök állnak rendelkezésemre a korrupció visszaszorítására? Úgy gondolom, ha sikerül megvalósítani azt, amiről eddig jelentettem, hogy a Honvédelmi Minisztérium Honvéd Vezérkarát olyan formában alkotjuk meg, hogy a vezérkarfőnök, aki első számú katona, ezért felelős minden katonáért és minden katona viselkedéséért, akkor ez azt jelenti, hogy ehhez hatáskör kell, ehhez jogkör kell, és a vezérkarfőnöknek és minden vezető parancsnoknak, minden vezető személynek példamutató viselkedésével lehet a korrupciót visszaszorítani. Egy dolgot nem szabad elfelejteni: a Magyar Honvédség ugyanúgy a társadalomból építkezik, a társadalomban meglévő gondok, problémák is megjelenhetnek, ha kellő időben erre nem figyelünk fel, ha kellő időben erre nem intézkedünk, vagy ha éppenséggel elnézőek vagyunk és táptalajt biztosítunk arra, hogy emberek megtévedhessenek. Én így látom katonaként és így érzem.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen a válaszát. Kérdezem a bizottság tagjait, hogy van-e hozzászólás. *(Jelzésre:)* Endrésik képviselő úr, parancsoljon!

ENDRÉSIK ZSOLT (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Altábornagy Úr! Én nagyon örülök ezeknek az elhangzott dolgoknak. Reggel nagy nehezen értem ide Borsodból, igaz, az árvízhelyzet elég kemény mifelénk, az összes borsodi nevében megköszönöm a honvédség eddigi munkáját, sőt, én azt mondom, hogy még több katonát a gátakra, mert még elkel az erő.

Hétfőn részt vettem egy hadgyakorlaton a Bakonyban, az MRF-erők hadgyakorlatán, és nagyon örültem az ott látottaknak. Egy kicsit viszont megdöbbsentem, hogy mondjuk a szlovén erőknek mennyivel korszerűbb és jobb felszerelése van, mint a Magyar

Honvédségnek. Milyen fejlesztéseket tartana kívánatosnak a honvédség technikai és fegyverzeti erői terén? Mennyi idő alatt lehetne ezt megvalósítani és hogyan?

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Válaszadásra megadom a szót vezérkari főnökjelölt úrnak. Parancsoljon!

BENKŐ TIBOR honvéd vezérkari főnökjelöltje: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Először is a katonák nevében is köszönöm az elismerő szavakat. Én biztos vagyok abban, hogy ők mindent megtesznek annak érdekében, hogy segítsék a lakosságot.

Ismerem a Borsod megyei folyók helyzetét, egyrészt azért, mert én a Tisza mellett nőttem fel, másrészt Borsodban még civilként is több alkalommal vettem részt árvízvédekezésben, tudom, hogy milyen kihívást és micsoda tragédiát tud jelenteni az ott élő embereknek.

Köszönöm azokat az elismerő szavakat is, amelyeket ön megfogalmazott a Clever Ferret 2010 gyakorlattal kapcsolatosan, amely pont azt a célt szolgálta, hogy demonstráljuk, megmutassuk, hogy a magyar katona felkészült, képes szövetségi rendszerben, más nemzetekkel közösen egy ilyen békefenntartói feladatra felkészülni, amelynek a témája kimondottan az afganisztáni szerepvállalás volt.

Örülök annak, és higgyék el, nagyon örülök mindig, amikor önök, országgyűlési képviselők észreveszik, hogy a Magyar Honvédségnél milyen jellegű gondok, milyen jellegű problémák vannak. Számunkra fontos a segítség és a támogatás. Valóban így van, ahogy ön megfogalmazta: a szlovén haderő, a szlovén katonák, amikor megalakult az új szlovén haderő, teljes egészében új felszereléssel, fegyverzettel kerültek ellátásra, és azóta is naponta - elnézést, kis túlzással -, folyamatosan korszerűsítik felszerelésüket, eszközeiket.

Ahogy az előbbieken jelentettem, a haderő-fejlesztési programunk négyéves késésben van, ezért most pillanatnyilag úgy állunk, hogy nagyon-nagyon sok olyan dologról kellene jelentést tennem, hogy mit kellene modernizálni, mit kellene lecserélni, és hogy erre költségvetési keret, tudom, hogy most, ebben az évben vagy a közeljövőben is csak részben lehetséges. Hiszen az elmaradás, ami most, pillanatnyilag a haderőfejlesztésnél található, az meghaladja a jelenlegi, honvédelmi tárcának biztosított több mint egyéves költségvetést. Tehát itt csakis lépésről-lépésre lehet előrelépést megfogalmazni, és azt kell mondanom, hogy az alapoknál kell kezdenünk olyan értelemben, hogy először is a katona felszerelésénél, fegyverzeténél, majd a kollektív technikai eszközöknél. Nyilván előtérbe kell helyezni azokat az eszközöket és azokat az alegységeket, amelyek felajánlott alegységek a szövetséges erők vagy együttműködő szervezetek, vagy készenléti szervezetek részére.

A technikai eszközök fejlesztése tekintetében és az egész Magyar Honvédség fejlesztése tekintetében van egy elgondolásunk, van egy koncepciónk, ez nem más, mint egy Lövész 2020 elnevezést viselő projekt, elgondolás, terv, amely meghatározza, hogy milyen felszereléssel, milyen fegyverzettel kell ellátni a katonákat, a kihívásoknak megfelelően mire kell felkészülnünk, és hogy ehhez körülbelül milyen költségvetés szükséges. Ez a Lövész 2020 kimondottan a Magyar Köztársaság területének és a Magyar Honvédség alkalmazásának a kérdéseire épít. Ugyanakkor azt is figyelembe kell venni, hogy katonáink missziós feladatot látnak el szélsőséges időjárási és éghajlati viszonyok között, amely viszont plusz fejlesztést vagy éppenséggel plusz eszközök, felszerelések beszerzését igényli, amely mindig plusz erőforrást igényel. Van konkrét elgondolás, ez a 2010, amely elsősorban szárazföldi hadművelet megvívására szolgál, természetesen a légierő, a helikopterek, szállítóhelikopterek és harci helikopterek légi támogatásával együtt. Ez egy közös koncepció.

Én ennyit tudok önnek erről a kérdéstről jelenteni, és köszönöm még egyszer a katonák nevében az elismerő szavait.

ELNÖK: Köszönjük szépen Benkő altábornagy, honvéd vezérkari főnökjelölt úrnak a választát. Kérdezem a bizottság tagjait, hogy van-e kérdés, vélemény. *(Jelzésre:)* Dorosz képviselő úr, parancsoljon!

DR. DOROSZ DÁVID (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Először is mi is szeretnénk a Lehet Más a Politika nevében megköszönni azt a segítséget és erőfeszítést, amit a katonák a gátakon kifejtettek, hiszen nap mint nap látjuk, hogy ez milyen nagy segítséget jelent az ott élőknek, illetve a bajbajutottaknak.

Lenne néhány kérdésem. Először is: említette, hogy az országvédelmi képességet a Lövész 2020 tervvel kívánja növelni. Azt szeretném kérdezni, hogy ez arra is ki fog-e terjedni, hogy szakértői megállapítások szerint jelen pillanatban a honvédség a légierővel közösen kizárólag egy műveleti iránynak a korlátozott ideig való megvédésére, illetve biztosítására képes, és hogy ez jelentős problémákat tud okozni. Ebben konkrétan milyen lépéseket szeretne tenni, hogy ezen a hiányosságon, illetve főleg a légierőnek a gyengesége miatt tapasztalható ez a hiányosság, ennek figyelembevételével ezen a területen milyen lépéseket szeretne tenni?

A következő kérdésem arra irányul, hogy a nemzeti védelmi stratégia kidolgozásában hogyan látja az ön, illetve a minisztérium szerepét, hiszen részterületeken már vannak elgondolások. De ennek az egésznek a megvalósítását és kidolgozását az ön, illetve az ön által vezetett szervezet hogyan kívánja a jövőben előtérbe helyezni, illetve az ezen való munkát?

Ezenkívül említette, és nagyon örültünk annak, hogy a tisztképzésről, illetve a tisztek pályájának a fontosságáról beszélt. Viszont itt tapasztalható egy olyan hiányosság, hogy a konkrét fegyvernemi tisztek képzése a gyakorlati lehetőségek hiányában viszonylag nehézkes, illetve gyenge minőségű. Ezen milyen konkrét intézkedésekkel és milyen távon lehetne hathatósan javítani?

Előre is köszönöm a válaszokat. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Válaszadásra megadom a szót Benkő Tibor altábornagy úrnak. Parancsoljon!

BENKŐ TIBOR honvéd vezérkari főnökjelölt: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm szépen önnek is az elismerő szavakat a katonák által végzett munkáról.

Országvédelmi képesség, Lövész 2020. Igen, ez egy komplex elgondolás, amely, ahogy az előbb említettem, a szárazföldi műveletre épül, hiszen Magyarországon más nem jöhet számításba, megfelelő légi támogatással. Jelenleg fegyveres készenléti szolgálatot biztosítanak és légtérvédelmet biztosítanak a repülőgépeink, vadászgépeink - légtéroltalmazást és légtérvédelmet. Ugyanakkor a fejlesztési tervben szerepel a levegő-levegő rakétákkal történő felszerelés és a levegő-föld rakétákkal, tehát ami a szárazföldi művelet támogatását hivatott szolgálni. Magyarországon másként nem is képzelhető el műveleti tevékenység, csakis összhaderőnemi jellegben.

Az, hogy egy irányban vagy több irányban képes ezt az erő kifejtést a Magyar Honvédség kifejtetni, ez nagyon sok mindentől függ, és én ebbe nem is szeretnék belebocsátkozni. Nekem az a véleményem, hogy ez természetesen alapvető harcászati, műveleti elgondolás és módszer, hogy egy irány, több irány és egyéb más lezárás, ilyenre is sor kerülhet adott esetben, de nem szabad elfelejtenünk, hogy például a délszláv válság idejében nem kellett irányokat lezárni, területeket kellett biztosítani. És lehet hogy olyan alkalmazásra kell felkészíteni a katonákat, a szervezeteket, az alegységeket, hogy igenis a határbiztosítási feladatot legyen képes ellátni, hiszen a határőrség beolvadásával a

rendőrséghez ez a határbiztosítási feladat jelenleg csorbát szenved. Éppen ezért itt a Kárpát-medencében egy szomszédos országban kialakult konfliktushelyzet, amely nem jelent támadást a Magyar Köztársaság ellen, nem jelenti azt, hogy a Magyar Köztársaságnak és a honvédségének nem kell késznek és képesnek lenni egy ilyen eszkalálódott helyzet kezelésére. Megint csak a délszláv helyzetet szeretném mondani. Én abban az időben ott voltam az ország déli részén parancsnok, nem kellett irányokat lezárni. De területeket kellett felügyelni, ellenőrizni és biztosítani. Tehát a harcérintkezés, a harceljárás módok, ahogy említettem, nap mint nap változnak. Mint Afganisztánban is. Elképzelhető, hogy a legprimitívebb módszerektől a legkorszerűbb módszerekig is képesek olyan harcászati tevékenységet folytatni egy jól felszerelt, modern haderővel szemben is. Erre az első kérdésre ezt tudnám válaszolni.

De ez szorosan összefügg a nemzeti katonai stratégiával is, mert éppen ezért a nemzeti katonai stratégiának is olyan irányban kell megvalósulnia, amely mindezeket a kihívásokat és ezekre a kihívásokra való reagálást biztosítja. Nemzeti katonai stratégiára van ahhoz szükség, hogy az ország minden állampolgára pontosan tudja, hogy miért van szükség erre a Magyar Honvédségre. Amikor azt mondjuk, hogy az elkövetkezendő tizenöt-húsz évben nem várható, ezzel egyetértek. De azt senki nem mondja, hogy az elkövetkezendő tizenöt-húsz évben nem lehetnek olyan konfliktusforrások szomszédos országokban, amely a határ mentén élő lakosságot nyugtalanítja. Tehát ez nagyon fontos a nemzeti katonai stratégiában. Nem a régi, hagyományos harceljárásokra, harcmódokra és művelési tevékenységekre kell hogy összpontosítson, hanem minden területre.

Fegyvernemi. Köszönöm szépen a kérdését. Bár erről nem szóltam, de amikor Iváncsik alelnök úr ezt felvetette, hogy mely területek ezek, ez is ide tartozik. Tehát a fegyvernemi tisztek hiánya. Azt azért látni kell, hogy az elmúlt években az átalakítások, az átszervezések, a haderő-modernizáció és a haderőreform - mindegy, hogy minek nevezzük - eredményeként nagyon sok szakembert veszítettünk. A Magyar Honvédségnél szolgáló katonák átlagéletkora 33 év. Az Összhaderőnemi Parancsnokságon, ahol én parancsnok voltam a középszintű vezetői szervnél az átlagéletkor 34 év, hölgyeim és uraim. 34 év! Azt mondtam, nagyon jól felkészült, kiváló szakembereink vannak. Egyetlen gond van: ezen elméleti felkészültséggel rendelkező, kiváló szakemberek, sajnos nem rendelkeznek élettapasztalattal és gyakorlati tapasztalattal. Ez nem az ő bűnük, ez az átalakítás és átszervezés következménye, hogy elvesztettük azt a középréteget, amely a szakmai tapasztalatát lett volna hivatott átadni a fiatalabb generációnak. Ezért nagyon jogos az a kérdés, hogy az ő képzésük, tisztképzés hogyan valósítható meg. Ez egy nagyon nagy kihívás, hiszen jelenleg is Magyarországon egyetlen egy tüzérezred van, egyetlen egy harckocsi század van, és nem lehet úgy tisztképzést folytatni, hogy évente egy vagy két tisztet képezzünk, mert az pazarlás, akkora pénzt ráfordítani nem lehet. Tehát itt, ezen a területen is változtatni kell.

Ugyanakkor, amikor nemzeti katonai stratégiáról beszélünk, akkor azt is látni kell, hogy a nemzeti katonai stratégia megvalósításához nemcsak a mostani tisztekre, tiszthelyettesekre van szükség, hanem olyan tartalékos állományra, amely a szakmáját kiválóan ismeri. Tehát éppen ezért szükséges a tisztképzés fejlesztése, szakemberek képzése. Addig áthidaló megoldás, mert ez megint nem úgy megy, hogy most eldöntöm, és holnaptól húsz tüzérezredet avatunk vagy harckocsizó tisztet, addig igénybe kell venni. Egyébként sem baj, ha nemzetközi tapasztalatot szereznek a tisztjeink, és nem más nemzeteknél végeznek ilyen tanfolyamot. De alapvetően ez is nemzeti kérdés, kötelesség és feladat, én úgy gondolom.

Köszönöm szépen, azt hiszem, válaszoltam minden kérdésre.

ELNÖK: Köszönjük Benkő tábornok úr válaszát.

Kérdezem a bizottság tagjait, hogy van-e kérdés, hozzászólás. *(Nem érkezik jelzés.)* Ha nincs több hozzászólás, akkor a vitát lezárjuk.

Határozathozatal

Kérdezem, ki az, aki támogatja Benkő altábornagy úr honvéd vezérkarfőnökké történő kinevezését. Kérem, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Ki az, aki ellenzi? *(Senki sem jelentkezik.)* És ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy 13 igen szavazattal, nem szavazat nélkül és 3 tartózkodás mellett támogatjuk Benkő altábornagy úr vezérkari főnökké történő kinevezését.

Gratulálok a tábornok úrnak! A bizottság és a magam nevében is jó egészséget és jó munkát kívánok a jövőben.

(Benkő Tibor jelzi szólási szándékát.) Megadom a szót még önnek. Parancsoljon!

BENKŐ TIBOR honvéd vezérkari főnökjelölt: Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm szépen a bizalmat, köszönöm a támogatást, és én arra kérem a jelenlévőket, akik tartózkodtak a szavazásnál, hogy a honvédelem ügyét és a vezérkarfőnök feladatát és kötelességét azért segítsék a jövőben önök is. Köszönöm a figyelmüket. *(Ivánicsik Imre: Így lesz! – Dr. Hende Csaba honvédelmi miniszter, majd dr. Kocsis Máté, a bizottság elnöke gratulál Benkő Tibor altábornagynak a kinevezéséhez.)* Köszönöm szépen. Kezét csókolom, viszontlátásra! *(Távozik az ülésteremből.)*

ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Javaslatot tennék: amíg Tóth András vezérőrnagy úr megérkezik, öt perc szünetet rendelék el.

(Szünet: 13.51 - 14.03)

Tóth András, a Katonai Felderítő Hivatal főigazgató-jelöltjének kinevezés előtti meghallgatása

DR. KOCSIS MÁTÉ (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban **ELNÖK:** Tisztelt Bizottság! Folytatjuk ülésünket. Nagy tisztelettel köszöntöm körünkben Tóth András vezérőrnagy urat, a Katonai Felderítő Hivatal főigazgató-jelöltjét, és nagy tisztelettel köszöntöm Márki Gábor védelemgazdasági helyettes államtitkár urat, aki az előző meghallgatás alatt érkezett meg. Üdvözljük, helyettes államtitkár úr! Elkövettem egy protokolláris hibát az elején: nagy tisztelettel köszöntjük Lányi Zsolt urat, a Honvédelmi bizottság volt elnökét is.

Tisztelt Bizottság! A nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény 17. § (1) bekezdés c) pontja szerint a Honvédelmi bizottság kinevezésük előtt meghallgatja a katonai nemzetbiztonsági szolgálatok főigazgatói tisztségére jelölt személyeket, alkalmasságukról állást foglal.

Megadom a szót a főigazgató-jelölt úrnak, ezt követően kérdések és vélemények hangoznak el a bizottság tagjai részéről, majd a szavazásra kerül sor. Főigazgató-jelölt úr, parancsoljon, öné a szó!

Tóth András bevezetője

TÓTH ANDRÁS, a Katonai Felderítő Hivatal főigazgató-jelöltje: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Mindenekelőtt elnézést kérek a könnyedebb öltözetért, de sajnos a zubbonyomat nem tudom felvenni, ezért kényszerültem erre a megoldásra.

A felkínált lehetőséggel élve szeretném néhány szóban összefoglalni a Katonai Felderítő Hivatal jövőbeni működtetésével kapcsolatos elképzelésemet. Mindenekelőtt azt szeretném hangsúlyozni, hogy a Katonai Felderítő Hivatal összességében egy jól működő

szervezet. A nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló törvényben foglalt feladatainkat az elmúlt időszakban is eredményesen és fennakadások nélkül hajtottuk végre. Ennek következtében, úgy érzem, hogy a közeli jövőben radikális átalakításokra, változtatásokra szükség nincsen. Mindez természetesen nem jelenti azt, hogy a hivatal tevékenységét ne lehetne hatékonyabbá, a munkáját gördülékenyebbé tenni, és mindaz, amit elgondoltam a hivatal további működtetésével kapcsolatban, az ezt a két célt szolgálja.

Napjainkban a legfontosabb feladatnak, ami a hivatalunk előtt áll, azt tekintem, hogy a műveleti területeken, a válságövezetekben szolgálatot teljesítő erőink biztonságával összefüggő információk megszerzése terén a tevékenységünket úgy az adatszerzés, mint az elemző, értékelő, jelentő munka tekintetében hatékonyabbá, összefogottabbá tudjuk tenni. Ennek a hatékonyságnövelésnek a záloga gyakorlatilag letétben van a hivatalunknál. A személyi állományunk alkalmas arra, hogy ezt a feladatot végrehajtsa, és kész is arra, hogy maradéktalanul teljesítse a feladatait.

El kell hogy mondjam, hogy a hivatal jelen pillanatban is eredményes munkát végez ezen a területen. Úgy az afganisztáni műveletben, mint a nyugat-balkáni műveletekben, a hivatalunk munkatársai jelen vannak, jelen vannak egyaránt a humánereőkkel folytatott adatszerzés erői, jelen vannak a technikai felderítés erői. Ami a teendő viszont ezzel kapcsolatban, hogy úgy a képességeket, mint az előbb említettem, a hatékonyságot megnöveljük.

Csak példaként említeném, hogy Afganisztánban jelen pillanatban a hivatalunknak tizenhárom munkatársa tevékenykedik különböző területeken, feladatuk jellemzően a hadszíntéri parancsnokok információkkal történő ellátása, illetve a szövetséges katonai törzsek, parancsnokságok és a magyar erők vezetése közötti kapcsolat megteremtése. Mint mondtam, lépéseket tettünk már annak érdekében, hogy a technikai hírszerzés területén is megfelelő támogatást tudjunk nyújtani a kihelyezett erőknek. Létrehoztunk egy rádióelektronikai felderítő képességet, amit egy évvel ezelőtt helyeztünk ki Afganisztánban, és ez eredményesen működik. A képességei ennek a rendszernek sajnálatos módon korlátozottak, éppen ezért az elképzelésünk az, hogy már a közvetlen közeljövőben kibővítjük ezt a lehetőséget, és egy mobil rádiófelderítő berendezést is a hadszíntérre küldünk.

Ahhoz, hogy a kihelyezett erők biztonsági támogatása, a felderítő támogatás, a hírszerző biztosítása tekintetében eredményesek tudjunk lenni, feltétlenül szükség van arra, hogy a jelenleginél szorosabb, közvetlenebb kapcsolatot építsünk ki a Honvéd Vezérkarral. Ez a feladat nem azért jelentkezik, mert ebben a kérdésben problémák merültek volna fel a korábbiakban, sokkal inkább azért, mert a feladataink folyamatosan változnak, és a szervezeteink között meglévő együttműködési megállapodások csak részben tartalmazzák azokat az újonnan megjelent teendőket, feladatokat, illetve együttműködési módozatokat, amelyek biztosítják a hatékony kapcsolattartást.

Természetesen a szorosabb kapcsolatok ápolásának számos módja kínálkozik. Én úgy érzem, hogy a legmegfelelőbb első lépésként az lenne, ha az együttműködési megállapodásunkat kibővítenénk az aktuális feladatokra vonatkozó elemekkel, és megpróbálnánk az állományunk közötti kapcsolattartást alacsonyabb szintre hozni, biztosítani azt, hogy a feladat-végrehajtásban érintettek közvetlenül is, természetesen a mindenkori parancsnokok tudtával és jóváhagyásával, de az időtényező megfelelő figyelembevételével legyenek képesek a feladatok megoldására.

Ez a feladatrendszer, amelyről eddig beszéltem, jellemzően hadműveleti, harcászati szintű feladat, a Katonai Felderítő Hivatal ugyanakkor egy hadászati hírszerző szervezet. Ami a hadászati, stratégiai felderítést, hírszerzést illeti, a legfontosabb feladatnak azt tartom, hogy úgy az adatszerzés, mint a jelentő, tájékoztató, értékelő munka tekintetében a hatékonyságunkat tudjuk növelni. A hatékonyság növelésére elsősorban azért van szükség, mert a jelentő tevékenységünk jelen pillanatban nem mindig találkozik a felhasználói kör

aktuális hírigényével. Biztosítani szeretnénk a jövőben azt, hogy ez a hiányzó összhang megteremtődjék. Ennek eszközét én abban látom, hogy egy interaktívabb, a jelenleginél közvetlenebb kapcsolatot ápoljunk a felhasználókkal, úgy a kormányzati, mind a törvényhozási szférában tevékenykedő felhasználókkal, de hasonló módon a katonai felhasználóinkkal is.

Ahhoz, hogy ezt a hatékonyságnövelést végrehajtsuk, kiegészítő forrásokra jellemzően most nincs szükségünk. Értem ezt az elemző-értékelő tevékenység hatékonyságának javítására. A belső erőforrásainkat megfelelően csoportosítva, a jelentési rendszer elveit kismértékben átdolgozva, a tevékenységünk fókuszát az új feladatokra összpontosítva ez a feladat megoldható minden további nélkül.

Más a helyzet az adatszerző képességek bővítése terén. Hosszú távon mindenféleképpen költségvetési igények jelentkezhetnek, de ezek annak a függvényei, hogy milyen mértékű fejlesztéseket tervezünk. Ahhoz, hogy az első lépéseket megtegyük, hogy a jelenleginél jobb teljesítményt tudjunk nyújtani, jelentős mértékű költségvetési többlettámogatásra nincsen szüksége a hivatalunknak, ugyanis az elmúlt három évben megtettünk már olyan lépéseket, olyan befektetéseket eszközöltünk, amelyeknek a gyümölcsei a jövőben fognak megtérülni. Csak hogy példát említsek: a közelmúltban átvettük a taliándörögdi úrtávközlési állomás működtetését, amely jelentősen kibővíti a kapacitásainkat a technikai adatszerzés területén, ugyanakkor a továbbiakban elsősorban szellemi termék hozzáadását igényli az, hogy ezeket a kapacitásokat ki is tudjuk használni.

A szakmai tevékenységgel kapcsolatos elgondolások ismertetését követően néhány szót szólnék a vezetéssel, a támogató tevékenységgel kapcsolatos elgondolásaimról is. A vezetés területén egyetlen dolgot tartok rendkívül fontosnak jelen pillanatban, nevezetesen azt, hogy a vezetést dinamikusabbá tudjuk tenni. A dinamikusabbá tételnek részben szervezési feltételei vannak, részben pedig bizonyos területeken személyi döntéseket is igényel ez. Ahhoz, hogy az állományunk a vezetők iránt megfelelő bizalommal bírjon, feltétlenül szükségesnek tartom, hogy azokat az elvárásokat, amelyek az állományunk részéről megfogalmazódtak, figyelembe vegyünk az elkövetkezőkben. Mindez nem jelenti azt, hogy jelentős mértékű személyi változásokkal kellene a hivatalunkban számolni, egy természetes mozgásról van szó, ahol az idősebb kollégák, nyugdíjkorhatárt már betöltött kollégák vagy éppen a nyugdíjkorhatárt elérő kollégák esetében kerülhet sor arra, hogy távoznak a hivatalunk állományából. De én úgy érzem, hogy az utánpótlás biztosított a hivatal szintjén.

A támogató tevékenység vonatkozásában két elemet szeretnék kiemelni. Az egyik a belső biztonság kérdése. Úgy érzékeltük az elmúlt három év során, illetve Madarász altábornagy úr a még jelenlegi főigazgató hivatalba lépését követően, hogy komoly teendőink vannak ezen a szakterületen. Ennek megfelelően tettünk lépéseket, és megerősítettük a belbiztonságért felelős szervezetünket, a szervezetet igazgatóság szintre emeltük, és a feladatunk most az, hogy ennek az igazgatóságnak a tevékenységét rögzíteni, stabilizálni tudjuk, és hosszú távra bebiztosítsuk azt, hogy azok az elvek, azok a biztonsági garanciák, amelyeket megteremtettünk, a továbbiakban is érvényesülni tudjanak.

A másik terület, a támogató munka területén az oktatás, az utánpótlás-nevelés. Bár azt mondtam, hogy az utánpótlás rendelkezésre áll jelen pillanatban a hivatalunkban, ez gyakorlatilag a vezetői szinteket érinti. Ugyanakkor a fiatal beosztott hírszerző tisztek tekintetében komoly problémákkal küzdünk. Ezek a problémák adódnak jellemzően abból, hogy a szakiskolai képzésünk jelen pillanatban egy meglehetősen széttagolt tanfolyami rendszer. Ezen feltétlenül szükséges lenne változtatni, egy olyan egységes oktatási rendszert kialakítani, amely biztosítja, hogy a fiatal tisztek állományba kerülését megelőzően a vezetők tisztában legyenek a fiatalok képességeivel, biztosított legyen az, hogy a fiatal állomány ismeretanyaga megfelel az elvárásoknak, a feladatok által támasztott követelményeknek.

Komoly problémákat jelent a nyelvi képzés. A korábbi időszakban viszonylag egyszerűbb dolog volt ez, hiszen nagy világnyelveket kellett oktatni. Itt, ha visszautalok a rendszerváltozás előtti időszakra, nyugat-európai nyelveket jellemzően. Azt követően az európai nyelvek oktatása vált számunkra elsődlegesen szükségessé. Napjainkban viszont megjelent igényként számos rendkívül ritka nyelv ismeretének a szükséglete, és komoly nehézségeket jelent ezeknek a nyelveknek az oktatása. Ezen a területen szeretnénk komoly előrelépést elérni, részben úgy, hogy állandó oktatói gárdát szerveznénk, részben pedig megtalálni azokat a finanszírozható lehetőségeket, amelyek biztosítják a hatékony nyelvi felkészítést.

A hivatalunk költségvetési helyzetéről, ha szólhatnék még néhány szót, hiszen ez is a támogató tevékenység, illetve a támogatás meghatározó eleme, talán a legmeghatározóbb. El kell mondjam, hogy az elmúlt időszakban a hivatalunk összességében rendelkezett azokkal a forrásokkal, amelyek biztosították a szakmai munka folyamatait. Komoly problémát jelentett számunkra ugyanakkor az, hogy a költségvetési előirányzatok rendelkezésre bocsátásakor a szakmai évek elején – a bázistervezés következtében – egy csökkentett költségvetéssel indultunk neki, ami jelentős hiányt tartalmazott a valós felhasználáshoz képest. Ennek a hátránya elsősorban abban mutatkozott meg, hogy az éves tevékenységünk közel sem volt olyan mértékben tervezhető, mint ahogy az indokolt lett volna. Természetesen az évek során és év közben folyamatában pótelőirányzatok formájában, kiegészítő támogatások formájában összességében hozzájutottunk azokhoz a források, amelyek biztosították a működést.

Többé-kevésbé a 2010-es évről is ugyanezt tudom elmondani, de feltétlenül szükségesnek tartom azt, hogy a jövőben előre tudjunk lépni abban, hogy a bázistervezési szemlélet, ha nem is megváltozik gyökeresen, mert erre nem feltétlenül van szükség, ez egy megfelelő elv megítélésem szerint, de azt az anomáliát, amely kialakult hét-nyolc évvel ezelőtt, amikor a hivatalunk egy komoly átszervezésen ment keresztül egy komoly költségvetési csökkentés következtében, valamilyen formában helyére tegyük. Tehát a költségvetésünk egyszer el kell hogy érje már az év elején azt a szintet, ami az előző év reális felhasználása volt. Ebben az esetben a tervezhető feladat-végrehajtás biztosított lesz.

Köszönöm szépen, összességében ennyit szerettem volna elmondani az elgondolásaimról.

ELNÖK: Köszönjük szépen a vezérőrnagy úrnak a szavait, beszámolóját. Kérdezem a bizottság tagjait, hogy van-e kérdés, vélemény. *(Jelzésre:)* Iváncsik alelnök úr, parancsoljon, öné a szó!

Kérdések, válaszok

IVÁNCSIK IMRE (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Tábornok Úr! Azt hiszem, hogy mindannyian egy vérbeli profit hallottunk, egy olyan megszólalás, egy olyan átgondolt vezetői koncepció hangzott itt el a bizottság előtt, ami, azt hiszem, egyenesen következik abból a nagyon tiszteletreméltó fölkészültségből, életútból, elhivatottságból és eddigi vezetői munkából, amit a tábornok úrtól láthattunk.

Azért ilyenkor nemcsak az igazul, aki szerepel, hanem, gondolom, azok is, akik hallgatják, hogy valóban olyan jól sikerül-e egy ilyen szereplés, mint ami méltó az alkalomhoz és a jelölthöz. Azt hiszem, ezúttal ez tökéletesen jól sikerült, hiszen láthatjuk, érezhetjük mindannyian, hogy egy olyan parancsnok, egy olyan tábornok, egy olyan vezető ül a bizottság előtt, aki pontosan tisztában van a szervezet helyzetével, a feladat jellegével, nagyságrendjével, és konkrét elképzelései vannak a munkát illetően.

Abban is profinak tartom a dolgot, hogy minden olyan dolgot, amit kérdezni akartam, előre fölírtam magamnak, szinte kivétel nélkül mind elhangzott a bevezetőben. Én egyetlen

dolgot szeretnék megkérdezni: A tábornok úr ismeretei szerint a korrupció az érinti-e, milyen mértékben érinti az önök hivatalát, és vannak-e eszközök, lehetőségek, mi a legfontosabb teendő ennek a visszaszorítása érdekében?

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen az alelnök úrnak. Megadom a szót válaszára Tóth András vezérőrnagy úrnak. Parancsoljon!

TÓTH ANDRÁS, a Katonai Felderítő Hivatal főigazgató-jelöltje: Tisztelt Alelnök Úr! Köszönöm szépen a bevezetőmről alkotott véleményt, megtisztelőnek érzem. *(Dr. Mátrai Márta távozik az ülésről.)*

Ami a konkrét kérdést illeti: a korrupció közvetlen, direkt megjelenését a hivatalunkban nem érzékeljük. Ez nem jelenti azt, hogy nincsenek kiküszöbölésre váró problémák, nehézségek. Szeretnék beszámolni arról - és ez összefüggésben van azzal, amit a belbiztonsági tevékenységünkről mondtam a korábbiakban -, hogy éppen a közelmúltban került sor arra, hogy egy vezető munkatársunkat eltávolítottuk a hivatalból, mert érzékeltek azt, hogy a szakmai tevékenysége mellett olyan jellegű, megint csak a tevékenység szót kell használnom, folytat, ami nem összeegyeztethető a hivatásával, a feladataival, a szakmai munkájával. Tehát ezzel azt akartam csak jelezni, hogy amennyiben mi ilyen jelenségeket tapasztalunk, akkor kellő határozottsággal készek vagyunk és képesek is vagyunk fellépni. Az a szervezet, amiről a korábbiakban beszéltem, megfelelő garancia arra, hogy az ilyen jelenségeket kiszűrjük, én úgy érzem.

A korrupció kérdése természetesen összefügg a közbeszerzési, beszerzési tevékenységgel is. Én úgy vélem, hogy a hivatalunkban ez a tevékenység a vonatkozó törvények, a 2003. évi CXXIX. törvény értelmében zajlanak. A törvény lebontása a hivatalunk szintjén megtörtént, és ezeket az eljárásokat nagyon szigorúan az intézkedéseinkben foglaltak szerint, illetve a vonatkozó kormányhatározatok, rendeletek és az alapjogszabály értelmében végezzük. Ezt én egyfajta garanciának látom arra, hogy a korrupciót megelőzzük, de természetesen - visszautalva megint csak a belső biztonság kérdésre - fokozott figyelmet igényel ennek a kérdésnek a nyomon követése.

Jelentem, befejeztem!

ELNÖK: Köszönjük szépen a vezérőrnagy úrnak a válaszát. Kérdezem a bizottság tagjait, van-e kérdés, hozzászólás. *(Jelzésre:)* Endrészik képviselő úr, parancsoljon!

ENDRÉSIK ZSOLT (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Vezérőrnagy Úr! Tényleg sok minden elhangzott. Egy elég komoly téma lenne, amit én most felvetnék, nem akarok mellébeszélni, ez Szlovákia. Előállt egy olyan helyzet, hogy egy szövetségi rendszerhez tartozunk, igaz, NATO-tagállamok vagyunk, de kialakult egy elég feszült helyzet. Remélem, nem jutunk el olyan szintre, mint ami Görögország és Törökország között, igaz, nagyon sokáig, fennállt. Az lenne a kérdésem, hogy a katonai doktrínába azért vegyük ezt bele, hogy milyen célirányok vannak felderítés terén, és nem tudom, hogy esetleg nyílt ülésen lehet-e olyan információkat kiadni vagy említeni, ami ezzel kapcsolatos.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Válaszára megadom a szót Tóth András vezérőrnagy úrnak. Parancsoljon!

TÓTH ANDRÁS, a Katonai Felderítő Hivatal főigazgató-jelöltje: Tisztelt Képviselő Úr! A kérdésre adandó válaszom minden tekintetben minősített információkat tartalmazna.

Ennek megfelelően nem tartom célszerűnek, hogy ezen az ülésen ez elhangozzék, ugyanakkor én késznek mutatkozom arra, hogy egyéb fórumokon a későbbiek során ezekről a kérdésekről is szót váltsunk, illetve felajánlom a képviselő uraknak a lehetőséget, hogy adott esetben egy külön meghallgatás formájában akár a hivatalunk meglátogatása keretében ezekről a témákról, kérdésekről is szót ejtsünk.

Köszönöm szépen. *(Endrészik Zsolt: Köszönöm szépen a felajánlást.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen a vezérőrnagy úr válaszát. Kérdezem a bizottság tagjait, hogy van-e további kérdés, hozzászólás. *(Senki sem jelentkezik.)*

Határozathozatal

Amennyiben nincsen, akkor kérdezem, hogy ki az, aki támogatja Tóth András vezérőrnagy úrnak a Katonai Felderítő Hivatal főigazgatójává történő kinevezését. Kérem, kézfeltartással jelezzék! *(Szavazás.)* Ki az, aki ellenzi? *(Szavazás.)* Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)*

13 igen szavazattal, 0 nem ellenében, 3 tartózkodással a bizottság Tóth András vezérőrnagy úr főigazgatóvá történő kinevezését támogatta.

Gratulálok a tábornok úrnak beosztása ellátásához, és sok sikert, jó egészséget és jó munkát kívánok!

TÓTH ANDRÁS, a Katonai Felderítő Hivatal főigazgató-jelöltje: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Köszönöm szépen a megszavazott bizalmat, és igyekszünk, a hivatal nevében is mondhatom, megfelelni az elvárásoknak. Köszönöm szépen még egyszer.

ELNÖK: Köszönjük szépen. *(Dr. Hende Csaba honvédelmi miniszter, majd dr. Kocsis Máté, a bizottság elnöke gratulál Tóth András vezérőrnagynak a kinevezéséhez.)*

Tisztelt Bizottság! Tájékoztatom önöket, hogy Mátrai Mártát dr. Simon Miklós helyettesíti a bizottsági ülés hátralévő szakaszán.

Tisztelt Bizottság! Domján László dandártábornok úr érkezéséig megint három-öt perc szünetet rendelék el.

(Szünet: 14.19 – 14.24)

Domján László, a Katonai Biztonsági Hivatal főigazgató-jelöltjének kinevezés előtti meghallgatása

ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Folytatjuk ülésünket. Rátérünk a 3. napirendi pontunkra. Nagy tisztelettel köszöntöm körünkben Domján László dandártábornok urat, a Katonai Biztonsági Hivatal főigazgató-jelöltjét, és nagy tisztelettel köszöntöm dr. Simicskó István parlamenti államtitkár urat.

Tisztelt Bizottság! A nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény 17. §-ának (1) bekezdés c) pontja szerint a honvédelmi bizottság kinevezésük előtt meghallgatja a katonai nemzetbiztonsági szolgálatok főigazgatói tisztségére jelölt személyeket, alkalmasságukról állást foglal.

Megkapták dandártábornok úr életrajzát, kiosztásra került. Megadom a szót dandártábornok úr, főigazgató-jelölt úrnak. Parancsoljon!

Domján László tájékoztatója

DOMJÁN LÁSZLÓ, a Katonai Biztonsági Hivatal főigazgató-jelöltje: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Tizennégy éves korom óta élek, szolgálom a Magyar Honvédségben. Akkor katonai kollégistaként kezdtem, és mint a kiosztott bibliográfiámban láthatták,

gyakorlatilag végigmentem azon az evolúción, amelyen a Magyar Honvédség, tisztté avatásom, 1986 óta. Ennek megfelelően az elmúlt beosztásaim során voltam parancsnok, parancsnokhelyettes, szolgáltam külföldön ENSZ-parancsnokságon, nemzetközi iskolákban oktattam, illetve legutóbbi beosztásomban pedig a Magyar Honvédség nemzetközi szerepvállalása, a válságkezelés, katasztrófaelhárítás, nemzetközi fegyverzetellenőrzés területén dolgoztam, és legutóbb az Összhaderőnemi Parancsnokság törzsfőnök-helyetteseként és katonaként tisztában vagyok, láttam, tapasztaltam, érzem én is azokat a folyamatokat, azt a trendet, azt a környezetet itt Magyarországon, illetve külföldön, amelyek között a Magyar Honvédségnek, a Honvédelmi Minisztériumnak a feladatát meg kell oldania.

Épp ezen tapasztalatokra hivatkozva a Katonai Biztonsági Hivatal következő időszakának, általam elképzelt jövőjének legfőbb, markáns pontjai közül az első és legfontosabb számomra az, hogy a hivatal működésének, szervezetének, napi életének, képességeinek, aktivitásának mindenképpen idomulnia kell a Honvédelmi Minisztérium, a Magyar Honvédség rendszeréhez, életéhez, működéséhez. Éppen azért, hiszen megtapasztaltam, látjuk mi is nap mint nap, katonáink kint, külföldön azt a biztonsági környezetet, azt az aszimmetrikus fenyegetettséget, amelyek között élünk, és úgy gondolom, hogy a nemzetbiztonsági szolgálatoknak, a katonák tekintetében pedig a hivatalnak legfőképpen erre kell koncentrálnia, ezekkel meg kell küzdenie. De ez úgy nem megy, ha a Katonai Biztonsági Hivatal nem szerves része ennek a szervezetnek, a Honvédelmi Minisztériumnak és a Magyar Honvédségnek. Ezt nagyon fontosnak tartom. Különösen fontosnak tartom azért, mert a biztonsági tiszteknek, akik a parancsnokok mellett működnek, a Honvédelmi Minisztérium egyes szervezeteiben működnek, a vezetővel olyan kontaktusban kell lenniük, hogy ott a megelőzést elősegítsék, és megvédjék nemzetbiztonsági szempontból azt a szervezetet vagy azokat a személyeket, akik bizonyos feladatokat látnak el. Ez csak úgy megy, és nagyon fontos stratégiai célom - saját tapasztalatom alapján, még egyszer hadd emeljem ki - a parancsnokok, a katonai szervezetek támogatása a rend és a fegyelem megerősítése, megszilárdítása terén.

Különösen fontos, ha megnézzük a biztonsági környezetet, az élet dinamikáját, hogy az aszimmetrikus fenyegetettség, az ehhez kapcsolódó társadalomellenes és egyéb folyamatok hogyan érintik a Magyar Honvédséget, látjuk, tapasztaljuk azt, hogy a műveletek, illetve a Magyar Honvédség honi képességeinek kialakításához kapcsolódó beszerzések, hadiipari tevékenységek hogyan érinthetik a honvédség működését akár mondjuk a kémelhárítás területén, az iparbiztonság területén. Ez mindenképpen egy stratégiai célom, hogy ennek a képességét tovább erősítsem a hivatalon belül, és itt a legeslegfontosabb célom, stratégiai célom a törvényesség biztosítása, nemcsak a pályázó, beszállító szervezetek, cégek, személyek tekintetében, hanem a pályázatot elbíráló személyek tekintetében is a tisztaság, a megbízhatóság, a törvényesség elérése.

Még egy nagyon fontos feladatot látok - és inkább a hivatal képességeinek, reagálóképességének, gyors reakcióképességének előkészítése, alkalmassá tétele érdekében -, azokat a stratégiai célokat, amelyeket a honvédelmi tárca a honvédség fejlesztése, működése tekintetében kitűz, a hivatal kompetenciájába tartozó kérdések terén fókuszálni, előzetesen megtervezni, és arra a megfelelő felkészítést és felkészülést végrehajtani. Azért emelném ki a felkészítést, mert tapasztalatom szerint a katonaaállomány körében is nagyobb hangsúlyt kell fektetnünk a felkészítésre, a nemzetbiztonsági felkészítésre egészen az iskoláktól, tehát mind a tiszthelyettes-, tisztképzés, mind a napi felkészítések terén, de leginkább, úgy gondolom, hogy a békeműveletekben történő részvételt, azaz a missziós, külföldi szerepvállalást megelőzően.

Mindezek tekintetében, ezen stratégiai célok elérése érdekében én egy olyan hivatalt szeretnék vezetni, akarok vezetni, amely képes ezekre a kihívásokra azok tempójával, dinamikájával proaktívan, preventív módon reagálni, megvédeni nemzetbiztonsági

szempontból azokat a képességeket, értékeket, személyeket, szervezeteket, amelyeket ez érinthet, és ehhez megfelelő rugalmassággal, flexibilitással, szakmai kompetenciával, professzióval és teljes mértékű kohézióval rendelkező szervezetet akarok látni, illetve szeretnék vezetni. Ehhez kérem a tisztelt bizottság bizalmát és támogatását.

Jelentem, befejeztem!

ELNÖK: Köszönjük szépen a dandártábornok úr elképzeléseit, beszámolóját, szavait. Kérdezem a bizottság tagjait, hogy van-e hozzászólás, kérdés, vélemény. *(Jelzésre:)* Iváncsik alelnök úrnak adom meg a szót. Parancsoljon, alelnök úr!

Kérdések, válaszok

IVÁNCSIK IMRE (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Államtitkár Úr! Tábornok Úr! Mindenekelőtt gratulálok önnek az eddigi tiszteletreméltó katonai pályafutásához. Pontosan tudom, hogy az az elhivatottság tizennégy éves kora óta, amiről beszélt, az a szakmai tudás, amely katonai szakmai tudással rendelkezik, az az elhivatottság, ahogyan dolgozott, az a parancsnoki tevékenység figyelemreméltó és elismerésre méltó.

Én azonban most egy kicsit abból a szempontból közelíteném meg a kérdést, hogy mindannyian tudjuk, látjuk az életútból és az ön által elmondottakból is, hogy ehhez a mostani szervezethez, hogy így mondjam, kívülről érkezik. Ezért szeretném tudni azt, hogy milyen ismeretei vannak a hivatal korábbi tevékenységéről, szervezeti fölállásáról, feladatairól, illetve azokat a speciális ismereteket, amivel föltételezem, a helyzetéből adódóan nem rendelkezhet - szemben mondjuk az előző vezetővel, akinél láthattuk, hogy az egész életútja, pályája, szakmai tudása és minden kötődik ahhoz a területhez, ahol első számú vezető lesz -, hogyan szándékozik pótolni. Van-e a képzéséről elképzelése? Van-e elképzelése arról, hogy milyen vezetőtársakkal igyekszik a munkáját végezni kinevezése esetén?

Nem tudom, az ön fejében megfordult-e az, az enyémben feltétlenül, hogy az teljesen természetes, hiszen a lojalitás az alapvetően elvárható a katonáktól, hogy mindenki, aki az ön beosztottja lesz, feletteseként, előljárójaként, parancsnokaként fogja tisztelni önt. Vajon a munkaszervezésben, a vezetői munkában és a valódi, a főntről nem megrendelhető szakmai tekintély elérésében hogyan fog sikerrel járni az ön tevékenysége? Meg kell mondanom, én egy kicsit aggódom, tábornok úr, amiatt, hogy sikerül-e majd egy ennyire speciális és a korábitól eltérő szakmai területen kívülről érkezve, máris első számú vezetőként, ha azt a néhány napot leszámítjuk, nyilván ezt nem tekinthetjük szakmai előéletnek, hogyan sikerül majd olyan vezetővé válni, önnek milyen elképzelése van erről, hogy az minden próbát kiálljon.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Válaszadásra megadom a szót Domján főigazgató-jelölt úrnak. Parancsoljon!

DOMJÁN LÁSZLÓ, a Katonai Biztonsági Hivatal főigazgató-jelöltje: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Természetesen nincsenek konkrét szakmai tapasztalataim. Azonban az eddigi munkám során mind itthon, mind külföldön hol érintőlegesen, hol közvetlenül találkoztam azokkal a biztonsági tisztekkel, akik ott a helyszínen dolgoztak, akár parancsnokként együttműködtünk a kéréseikben. Persze, ez nem egy olyan benyomás, nem egy olyan tudás, ami alapján azt mondtam, hogy én a szakmának az embere vagyok. Nem is mondom, soha nem is mondanám.

Hiszen a tapasztalataim az elmúlt évben meggyőztek arról, hogy egy vezető attól vezető, hogy túl azon, hogy van-e szakmai tapasztalata vagy nincs, de képes arra, hogy

menedzserként, vezetőként, parancsnokként azt a törzset, amely különböző képességekből, szakmákból, szakértőkből katonai szakszóval élve egy összhaderőnemi komplexitással rendelkezik, ezeket összefogja, fókuszálja, mozgassa, motiválja, és azokat a stratégiai helyekre, azokra az úgynevezett „hot spot”-okra azt a képességet a legnagyobb intenzitással bevesse, működtesse, és ezen a szervezeten belül egy olyan morált, olyan rendet, olyan fegyelmet tartson fenn, amelyben mindenki tudja a maga dolgát, megelégedett, motivált kellőképpen, és úgy gondolom, hogy a vezető elfogadottságát leginkább ez jellemzi.

Természetesen a szakmaiság is nagyon fontos, de egy ilyen szervezetnél, egy ilyen törzsnél, ha szabad katonásan kifejezni, a legfontosabb az, hogy a szakmaiságot azok a beosztottak, azok a helyettesek, azok a szakemberek képviseljék, akik abban szakértők és megvan a megfelelő tudásuk. Természetesen az én esetemben ehhez idő kell majd, és az a szakértői gárda, amelyik jelen pillanatban is ott dolgozik a hivatalnál, úgy gondolom - az eddigi benyomásaim, tapasztalataim alapján is -, megfelelő alap arra, és engem bizakodással tölt el, hogy a jövőben a szakmaiság terén ebből probléma nem lesz.

Jelentem, befejeztem!

ELNÖK: Köszönjük szépen a dandártábornok úr válaszát. Hozzászólásra megadom a szót Balla Gergő képviselő úrnak. Parancsoljon!

BALLA GERGŐ (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Dandártábornok Úr! Minden elismerésem az öné, mert hatalmas fába vágja a fejszét ezzel. No de, az lenne a kérdésem, hogy hogyan próbálja meg átláthatóvá tenni az adminisztráció rendjét, tekintettel a közelmúlt botrányaira, és ezáltal visszaállítani a közvélemény megingott bizalmát.

ELNÖK: Köszönjük. Megadom a szót a dandártábornok úrnak válaszára. Parancsoljon!

DOMJÁN LÁSZLÓ, a Katonai Biztonsági Hivatal főigazgató-jelöltje: Köszönöm. Tisztelt Képviselő Úr! Az előző szavaimhoz nyúlnék vissza: úgy gondolom, hogyha egy szervezetnél a fejekben rend van, a működésben megfelelőképpen szabályos rend, szabályozott rend uralkodik, ez mindenképpen segíti az átláthatóságot, a kiszámíthatóságot, és ezáltal a hivatal működését is precízebbé, pontosabbá és úgy gondolom, hogy ezáltal elfogadottá és átláthatóbbá is teszi.

Természetesen vannak itt nagyon szigorú jogi szabályozások a láthatóság tekintetében, amit – megint csak a törvényesség oldaláról vizsgálva – nagyon szigorúan be kell tartani. Természetesen a hivatalba lépésem első fontos feladatainak tartom azt, hogy a belső működés rendjét, a folyamatban lévő operatív ügyeket, amelyeket eddig még nem volt lehetőségem mélységében megvizsgálni, meg fogom nézni, és azt követően meg fogom hozni a megfelelő döntéseket ahhoz, hogy a szervezet működését, összetételét ezen célok elérése érdekében átalakítsam, formáljam, és az együttműködési rendszerét is abba az irányba vigyem, hogy ne legyen – hogy is mondjam csak? – láthatóan népszerű a Katonai Biztonsági Hivatal. Úgy gondolom, hogy ennek a szervezetnek nem ez a feladata, hanem az, hogy a háttérből megelégedéssel tudjunk kezdet rázni a kollégákkal, hogy na, ezt sikerült megcsinálnunk. Rólunk ne írjanak az újságban, ne legyünk a média középpontjában, ez nem tartozik a hivatal imázsához. A hivatalnak, úgy gondolom, hogy a megfelelő, hatékony, biztonságos működési környezete az a háttérmunka, a megelőzés, a prevenció, és ezt nagyon fontosnak tartom.

Jelentem, befejeztem.

ELNÖK: Köszönjük főigazgató-jelölt úr választát. Megadom a szót Iváncsik Imre alelnök úrnak. Parancsoljon!

IVÁNCSIK IMRE (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Ha jól figyeltem, egy részkérdésemre nem kaptam választ, amikor arról érdeklődtem, hogy a tábornok úr hogyan gondolkodik vezetőtársak kiválasztásáról.

ELNÖK: Főigazgató-jelölt úrnak adom meg a szót válaszádsra. Parancsoljon!

DOMJÁN LÁSZLÓ, a Katonai Biztonsági Hivatal főigazgató-jelöltje: Tisztelt Alelnök Úr! Jelentem, egy helyettesem lesz, egy olyan támogatóm, aki a szakmát fogja képviselni abban a törzsben, abban a vezetői garnitúrában, amely a megfelelő döntés-előkészítést részemre végrehajtják. Erre az egy fő személyre az elmúlt napokban tájékoztattam, ez az egy fő Horváth József nyugállományú dandártábornok, akinek a jelenlegi tudásom, illetve a jelenlegi tájékozottságom alapján megvan minden szakmai tapasztalata ahhoz, hogy számomra ezt a hatalmas munkát biztosítsa és ezt vezesse.

Még egyszer megismétlem: a szervezeten belül a többi vezető, szakértő kiválasztása, állományban tartása további vizsgálódást igényel részemről, ez a következő időszaknak egy fontos feladata lesz számomra.

Jelentem, befejeztem.

ELNÖK: Köszönjük dandártábornok úr választát.

Hozzászólásra megadom a szót Borkai Zsolt képviselő úrnak. Parancsoljon!

BORKAI ZSOLT (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tábornok Úr! Én igazából nem is kérdést szeretnék feltenni, hanem véleményt szeretnék megfogalmazni. Ez pedig nem más, mint áttekintve az elmúlt időszakok parancsnoki teendőit, azt kell hogy mondjam, hogy én Iváncsik képviselőtársammal ellentétben nem aggódom. Nem aggódom, mert úgy látom, hogy olyan területeken dolgozott, ahol valóban szükség volt azokra a személyiségjegyekre, azokra a dolgokra, amivé valaki akkor válhat, egy jó parancsnokká, ha ezzel rendelkezik. Én inkább azt mondanám, hogy véleményem szerint, amennyiben a bizottság támogatja önt, most egy olyan döntés születik, és egy olyan vezetője lesz a hivatalnak - és jónak tartom, hogy kívülről érkezik, pontosan azért, mert az elmúlt időszakok botrányai és balhéi talán így oldódhatnak meg, és valóban ez a hivatal úgy és akkor tud jól működni, ha egy külsős érkezik, aki teljesen tiszta lappal, tiszta fejjel, tiszta gondolkodással tudja majd azokat a feladatokat elvégezni, ami szükséges.

Köszönöm szépen, ennyit szerettem volna mondani.

ELNÖK: Köszönöm. Válaszádsra megadom a szót főigazgató-jelölt úrnak. Parancsoljon! *(Borkai Zsolt: Nem volt kérdés! - Iváncsik Imre: Nem volt kérdés!)*

Határozathozatal

Kérdezem a bizottság tagjait, hogy van-e hozzászólás, kérdés. *(Nem érkezik jelzés.)* Ha nincs több hozzászólás, kérdezem, ki az, aki támogatja Domján László dandártábornok úrnak a Katonai Biztonsági Hivatal főigazgatójává történő kinevezését. Kérem, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Ki az, aki ellenzi? *(Szavazás.)* Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)*

12 igen szavazattal, 2 nem ellenében és 1 tartózkodás mellett a bizottság támogatja Domján László dandártábornok úr főigazgatóvá történő kinevezését.

Gratulálok tábornok úrnak! Beosztása ellátásához sok sikert, jó egészséget és a magam és a bizottság nevében jó munkát kívánok! *(Domján László: Köszönöm szépen. – Dr. Hende*

Csaba honvédelmi miniszter, majd Márki Gábor helyettes államtitkár és dr. Kocsis Máté, a bizottság elnöke gratulál Domján László dandártábornoknak a kinevezéséhez. – A meghívottak távoznak az ülésről. – Rövid technikai szünet.)

Egyebek

Tisztelt Bizottság! Folytatjuk munkánkat. Rátérünk a 4. napirendi pontunkra, az egyebekre. Az egyebek napirendi pont alatt határozati javaslatot szeretnénk tenni: az Országgyűlés Honvédelmi és rendészeti bizottságának határozata. Köszönetnyilvánítás az árvízvédelmi munkálatokban résztvevőknek. Az alábbi szövegszerű javaslattal élnék és terjeszteném elő: „Az Országgyűlés Honvédelmi és rendészeti bizottsága elismerését fejezi ki mindazon rendvédelmi, valamint a Magyar Honvédség állományához tartozó katonának, rendőröknek, akik példamutató és megfeszített munkával éjjel-nappal az árvízi védekezésben részt vesznek. Az Országgyűlés Honvédelmi és rendészeti bizottsága elismerését és köszönetét fejezi ki továbbá a közvetlen védekezési munkálatokban résztvevők parancsnokainak, valamint az ellátás biztosításában és a technikai eszközök felkészítésében résztvevőknek.”

Kérdezem, hogy a bizottság tagjai egyetértenek-e. *(Jelzésre:)* Megadom a szót hozzászólásra dr. Harangozó Tamás képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Lehet hogy nem jól figyeltem, a polgárőrség mint olyan, szerepelt-e benne, és ha nem, akkor javasolnám, hogy őket is szerepeltessük.

Köszönöm.

ELNÖK: Nem szerepelt, a „rendvédelmi” szó szerepelt benne. Átfogóbb.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Én fenntartanám a javaslatomat.

ELNÖK: *(Jelzésre:)* Megadom a szót hozzászólásra Csampa alelnök úrnak. Parancsoljon!

CSAMPA ZSOLT (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Itt hallottuk a miniszter úrtól is, hogy a polgárőrséggel együtt szeretnének majd dolgozni, úgy gondolom, hogy ez tartalmazza ezt. Ha most a polgárőrséget bele vesszük, akkor bele kellene venni felsorolásként a tűzoltóságot, a katasztrófavédelmet, a védelmi bizottságokat és mindenkit. Úgy gondolom, hogy ez átfogó, és a bizottsághoz tartozó két szervezetről, a rendvédelmi és a honvédelmi területről van szó. Azt gondolom, hogy ezt a köszönetnyilvánítást így a bizottság megteheti.

ELNÖK: Megadom a szót dr. Harangozó képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm szépen. Nem vitatom én ezt, csak pont a más jellege miatt ez egy civil szervezet, amelyik bár ezen a területen dolgozik, nem az állam fennhatósága alatt van, és nem hivatásrendként végzi ezt, hanem önálló önkéntes tevékenységként. Egyébként valóban fontos része a rendvédelemnek, de nem állami szerv, ezért gondoltam őket külön nevesíteni, mert nem biztos, hogy beletartozik. De ennyi, köszönöm.

ELNÖK: Megadom a szót Csampa Zsolt alelnök úrnak. Parancsoljon!

CSAMPA ZSOLT (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Akkor rövidre zárva esetleg azzal kiegészítenénk, hogy „minden olyan civil szervezetnek”, és akkor ezzel, gondolom, a képviselő úr is egyetért.

ELNÖK: *(Dr. Harangozó Tamáshoz fordulva:)* Képviselő úr, parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Ha a többség így tudja elfogadni, akkor igen. Bár én szerettem volna a „polgárórség” szót benne látni, de ha a többség ezt tudja csak elfogadni, akkor ezt fogjuk támogatni.

ELNÖK: Köszönöm. Akkor a Csampa Zsolt alelnök úr által ismertetett módosítással... - a módosító javaslat akkor nem fenntartott. *(Dr. Harangozó Tamás bólint.)* Kérem, hogy aki a Csampa Zsolt alelnök úr által ismertetett módosítással támogatni tudja a határozati javaslatot, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* A bizottság egyhangúlag támogatta.

Kérdezem a tisztelt bizottság mélyen tisztelt tagjait, hogy az egyebek napirendi pont alatt kíván-e valaki szólni bármely témában. *(Dr. Harangozó Tamás: Egy kérdésem lenne.)* Bocsánat, megadom a szót dr. Harangozó Tamás képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Csak egy kérdés lenne a végén. A következő ülésen az albizottsági dolgokra vissza fogunk-e térni? - hogy tudjunk tervezni.

ELNÖK: Mindenképpen, képviselő úr. *(Dr. Harangozó Tamás: Köszönöm szépen.)* Köszönöm a munkájukat. A bizottság ülését bezárom.

(Az ülés végének időpontja: 14 óra 52 perc)

Dr. Kocsis Máté
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Podmaniczki Ildikó és Farkas Cecília